

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2001-2002

13 juni 2002

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BUITENLANDSE EN EUROPESE AANGELEGENHEDEN

Interpellatie van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over de houding van de Vlaamse regering inzake de toekomst van de Nationale Delcrediteredienst en het aandeel van de gewesten in de raad van bestuur
Met redenen omklede motie

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over het al dan niet betalend maken van de dienstverlening door Export Vlaanderen

Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden

Donderdag 13 juni 2002

VOORZITTER : De heer Luc Van den Brande

– *De interpellatie wordt gehouden om 10.33 uur.*

Interpellatie van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over de houding van de Vlaamse regering inzake de toekomst van de Nationale Delcredere dienst en het aandeel van de gewesten in de raad van bestuur

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Van Nieuwenhuysen tot de heer Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over de houding van de Vlaamse regering inzake de toekomst van de Nationale Delcredere dienst en het aandeel van de gewesten in de raad van bestuur.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de voorzitter, wat de buitenlandse handel betreft, is de aandacht bij het afsluiten van het Lambermontakkoord vooral gegaan naar de regionalisering en de opheffing van de BDBH en naar de hiermee gepaard gaande creatie van het Federaal Agentschap voor de Buitenlandse Handel. Ik heb trouwens gehoord dat deze oprichting niet van een leien dakje loopt. Blijkbaar neemt het federale niveau slechts moeizaam afscheid van de bevoegdheden op het vlak van de buitenlandse handel.

Dit moeizame afscheid blijkt overigens ook uit het feit dat de Nationale Delcredere dienst niet wordt geregionaliseerd. Bij wijze van compensatie zou het aantal leden uit de gewesten in deze dienst worden opgevoerd. Ondertussen is duidelijk geworden dat dit ook zal gebeuren. Ik heb evenwel de indruk dat er iets schort met de verhoudingen die hierbij worden gehanteerd. Hetzelfde geldt overigens voor het Federaal Agentschap voor de Buitenlandse Handel. Ik heb de minister er in het

verleden al op gewezen dat de daar gehanteerde verhoudingen voor ons onaanvaardbaar zijn. Deze verhoudingen weerspiegelen allesbehalve het belang van Vlaanderen voor de Belgische export.

Het lijkt er momenteel op dat hetzelfde scenario wordt gehanteerd met betrekking tot de Nationale Delcredere dienst. In een door de federale regering aan de Raad van State voorgelegd voorontwerp van wet wordt de inbreng van de gewesten in de raad van bestuur van de Nationale Delcredere dienst uitgebreid. Op een totaal van twintig leden zou het aandeel van de gewesten in de toekomst van zes naar negen leden worden verhoogd. Dit is uiteraard niet onbelangrijk.

Ik vraag me af in hoeverre de Vlaamse regering bij deze besluitvorming is betrokken. Vindt de Vlaamse regering de vooropgestelde verhouding tussen de gewesten aanvaardbaar ? We mogen immers niet vergeten dat Vlaanderen voor het gros van de Belgische export zorgt. Het lijkt me dan ook logisch dat de samenstelling van de raad van bestuur van de Nationale Delcredere dienst deze situatie zou weerspiegelen.

De Nationale Delcredere dienst is een belangrijke instelling. De verzekeringsactiviteiten zijn van groot belang voor onze exporteurs. Bovendien neemt deze dienst, die deel uitmaakt van de internationale beroepsorganisatie van kredietverzekeraars, deel aan de vergaderingen van de OESO en van de Club van Parijs. Vlaanderen moet dan ook de kans krijgen om op de besluitvorming in de Nationale Delcredere dienst te wegen.

Amper een jaar geleden, op 4 juli 2001, heeft minister Daems in de Kamer van Volksvertegenwoordigers verklaard dat zijn voorstel rekening zou houden met de regionale verschillen inzake de uitvoer naar verre markten. Aangezien de Nationale Delcredere dienst hier voornamelijk mee bezig is, zou in een gedifferentieerde vertegenwoordiging van

Van Nieuwenhuysen

de gewesten worden voorzien. Als ik het goed begrijp, komt hier niets van in huis en krijgen alle gewesten drie vertegenwoordigers. Ik veronderstel dat federaal minister Daems ervan uitgaat dat minister Gabriels dit even vlot zal slikken als de verhoudingen binnen het Federaal Agentschap voor de Buitenlandse Handel. Dit voorstel kan zijn werk immers enkel vergemakkelijken.

Aangezien minstens twee van de drie Brusselse vertegenwoordigers Franstaligen zullen zijn, heeft dit voorstel tot gevolg dat de meerderheid van de gewestelijke vertegenwoordigers Franstaligen zullen zijn. Ik heb bovendien gemerkt dat het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest op het vlak van de buitenlandse handel steeds meer samenwerken. Het Vlaams Gewest wordt hier niet bij betrokken. Dit betekent dat de drie vertegenwoordigers van het Vlaams Gewest zich in de raad van bestuur tegenover zes Franstalige vertegenwoordigers van de andere gewesten zullen bevinden. Aangezien dit me absurd lijkt, vraag ik me af hoe de Vlaamse regering op dit wetsontwerp zal reageren.

Ik veronderstel dat ik niemand van het belang van dit dossier hoeft te overtuigen. Op Europees niveau beleeft de kredietverzekering een grondige verschuiving. Vanaf 2004 moeten de concurrentiële risico's aan marktvoorwaarden en zonder overheidswaarborg worden verzekerd. Blijkbaar is het federale niveau zich hiervan zeer goed bewust. Ongeveer anderhalve maand geleden heeft de premier in de Kamer van Volksvertegenwoordigers verklaard dat de hervormingen van de Nationale Delcredere dienst op dat ogenblik werden voorbereid. Het was toen duidelijk de bedoeling om de activiteiten van deze instelling op langere termijn te consolideren en om de structuur zodanig te moderniseren dat deze dienst, volgens de nieuwe regels van de OESO en van de EU, als een volwaardige verzekeringsoperator zou kunnen blijven opereren. De premier heeft toen ook verklaard dat de geplande hervormingen voor 25 juni 2002 zouden worden afgerond. Als ik de FET van eergisteren mag geloven, is dit ook gelukt. De federale regering heeft blijkbaar besloten om de Nationale Delcredere dienst om te vormen tot een naamloze vennootschap van publiek recht. Dit betekent dat deze dienst een belangrijke actor zal blijven. Hierover hoeft ik dan ook geen vragen meer te stellen.

Ik vraag me enkel af of de beslissing van de federale regering aan de wensen van de Vlaamse regering

voldoet. Is die beslissing in samenspraak met de Vlaamse regering tot stand gekomen ?

De voorzitter : Minister Gabriels heeft het woord.

Minister Jaak Gabriels : Mijnheer de voorzitter, het Lambermontakkoord stelt dat de vertegenwoordiging van de gewesten in de federale organen en instellingen die waarborgen verstrekken tegen uitvoer-, invoer- en investeringsrisico's dient te worden verzekerd. In de praktijk betreft het hier de Nationale Delcredere dienst en Finexpo.

Zoals de heer Van Nieuwenhuysen ongetwijfeld weet, blijven dit evenwel federale instellingen. Aangezien de Nationale Delcredere dienst een federale instelling blijft, komt het de federale regering toe om de samenstelling van de raad van bestuur te regelen. Om dat te doen heeft de federale regering een wetsontwerp opgesteld. De federale regering heeft besloten om het huidige aantal bestuurders te behouden. Naast de reeds eerder toegekende leden, zal nu evenwel een derde vertegenwoordiger van elk gewest in deze raad van bestuur zetelen. Deze vertegenwoordigers moeten afkomstig zijn uit wat de federale regering de economische actoren noemt.

In de praktijk betekent dit dat aan de gewesten negen bestuurders op een totaal van twintig wordt toegewezen. Dit is net iets minder dan de helft. We mogen echter niet vergeten dat het hier nog steeds een federale instelling betreft. De pariteit van de vertegenwoordiging maakt deel uit van het Lambermontakkoord. Zoals u weet is dat de eigenheid van het federale vlak. In haar advies aan de federale regering van 25 januari 2002, naar aanleiding van onder meer het wetsontwerp over de afschaffing van de BDBH, stelde de Vlaamse regering dat Vlaanderen binnen de raad van bestuur meer vertegenwoordigers moet hebben dan de andere gewesten, gezien zijn belang in de export. Samen met u stel ik vast dat dit advies niet is gevolgd. De federale regering voert aan dat dit een federale materie is, en dat zij autonoom de samenstelling bepaalt, in overeenstemming met de Lambermontakkoorden. Het zal dan ook niemand verbazen dat ik die samenstelling niet optimaal vind voor Vlaanderen. Aan de andere kant is er toch een duidelijke verbetering voor de gewesten, dus ook voor Vlaanderen. Het moet voor iedereen duidelijk zijn dat de reële invloed van Vlaanderen niet alleen moet worden afgemeten aan het aantal zitjes in de raad van bestuur. Los daarvan is het vrij duidelijk dat beslissingen genomen zonder het akkoord van Vlaanderen in de praktijk niet meer kunnen.

Gabriels

Voor de vraag over de toekomst van de Nationale Delcreditedienst verwijs ik naar het antwoord dat de premier op 8 mei gaf op een gelijkaardige interpellatie van mevrouw Van de Castele. Uit dit antwoord blijkt duidelijk dat de federale regering zich bewust is van de gevolgen voor de Nationale Delcreditedienst van de Europese en OESO-regels. Vanaf 2004 moeten concurrentiële risico's worden verzekerd aan marktvoorwaarden en zonder overheidswaARBorg. Indien de NDD blijft werken in zijn huidige statuut van parastatale, zal het zijn verzekeringsactiviteit fors zien inkrimpen door de Europese regelgeving. Deze evolutie heeft voor de NDD als gevolg dat meer dossiers met hoge risico's zullen doorwegen in zijn rekeningen, terwijl de meer rendabele dossiers moeten worden overgelaten aan privé-operatoren. Daarom is het van belang dat er strategische keuzes worden gemaakt om de activiteiten van de NDD te consolideren op langere termijn en te voorzien in de nodige structuren die deze dienst toelaten nog verhandelbare risico's te verzekeren en zich op te stellen als een volwaardige verzekeringsoperator.

De hervorming van de NDD moet op de eerste plaats rekening houden met het verdwijnen van de staatssteun, zoals de staatswaARBorg, bij de verhandelbare risico's volgens de definitie van de Europese Commissie. Bovendien moet de NDD ook kunnen beschikken over een juridische structuur die de dienst toelaat flexibeler in te spelen op de markt. In het kader van een goed beheer van overheidsactiva kan men de omvorming van de NDD tot een naamloze vennootschap overwegen, waarbij een grotere samenwerking met de privé-sector aangewezen is. In vergelijking met bijvoorbeeld Frankrijk, Duitsland, Nederland en het Verenigd Koninkrijk is in België de overheid nog het meest rechtstreeks betrokken bij de diverse deelmarkten van de exportkredietverzekering.

Ondanks een doorgedreven commercialisering van de exportkredietverzekering en de hervorming van de NDD zal er nog steeds een belangrijke bijdrage zijn van de overheid bij het dekken van politieke risico's, langetermijnrisico's en projecten van strategisch belang. In de hervorming zullen deze risico's de nodige aandacht moeten krijgen. Maar nogmaals, dit is tot nu toe een bevoegdheid van de federale overheid. Ik ben het met u eens wanneer u stelt dat dit beter ook was geregionaliseerd, samen met de bevoegdheid Buitenlandse Handel. Maar dit is momenteel niet het geval. De evolutie van de komende maanden en jaren zal moeten uitwijzen dat dit onvermijdelijk wordt. In het licht van de

hervorming die onder Europese invloed tegen 2004 moet gebeuren, zullen deze twee instellingen, die toch rechtstreeks verbonden zijn met activiteiten van buitenlandse handel, dezelfde weg opgaan als de bevoegdheid.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de minister, ik stel vast dat u net als ik akte neemt van de beslissing over de hervorming van de Nationale Delcreditedienst zoals die blijkbaar is genomen door de federale regering. U hoopt dat er terzake nog een verdere defederalisering zal komen. Ik hoop dat u niet alleen hoop blijft koesteren in die richting, maar dat u daar ook actief aan zult werken. Daar komt het natuurlijk op aan.

Momenteel worden we geconfronteerd met het feit dat de NDD blijft bestaan als federale instelling. Op dat vlak bevalt uw antwoord me minder. U neemt immers alleen maar akte van de verdeling die wordt toegepast voor de vertegenwoordiging van de gewesten in die raad van bestuur. Vorige jaar stelde federaal minister Daems nog dat er een gedifferentieerde vertegenwoordiging van de gewesten zou komen. Die vinden we niet terug. Alvoorens dit wetsontwerp wordt goedgekeurd door de Kamer, zou u de nodige inspanningen moeten doen om ervoor te zorgen dat de voorlopige beslissing die nu is genomen en die het Vlaams Gewest stelt tegenover de twee andere gewesten, wat in de praktijk neerkomt op drie vertegenwoordigers tegenover zes, alsnog zou worden herzien.

Mijnheer de voorzitter, ik zal dan ook een motie indienen in die zin.

De voorzitter : Minister Gabriels heeft het woord.

Minister Jaak Gabriels : Mijnheer Van Nieuwenhuysen, ik ben het niet oneens met een groot deel van uw betoog. Het probleem is echter dat deze diensten nog niet zijn gedefederaliseerd. Dit is nog steeds een federale materie, en de federale instanties bepalen de samenstelling volgens de regels die bij hen gelden.

We zullen wel trachten een grotere aanwezigheid in deze diensten te krijgen van Vlaamse ondernemingen die zich richten op de export, via de privé-actoren, maar ook via de activiteiten. Heel wat van de fondsen die federaal bestonden werden in het verleden te weinig benut door Vlaanderen. Op basis van die krediettoekenningen zijn in het verleden bepaalde verdelingen gebeurd. Daarbij werd

Gabriels

rekening gehouden met de pariteit : dat is evident. Samen met u ben ik vragende partij terzake.

Ik wil alleszins mijn invloed terzake aanwenden, in de mate dat dit kan helpen. U weet dat dit dansen op een slappe koord is. Dit is een federale materie, en we kunnen alleen trachten de federale instanties tijdens de behandeling van dit voorstel in de Kamer aan te zetten tot betere inzichten. Zelfs als er een andere verdeling komt voor de gewesten, waarop Vlaanderen mijns inziens recht heeft, zullen we, zolang dit federaal blijft, steeds worden geconfronteerd met de pariteit als verplichting.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : De premier gaf in de Kamer duidelijk aan dat er overleg heeft plaatsgevonden met de gewestregeringen. Mag ik vragen wat dit overleg behelsde ? Ik heb immers de indruk dat u gewoon een mening te kennen hebt gegeven, maar dat er niet echt sprake is geweest van overleg over deze aangelegenheid.

Minister Jaak Gabriels : Ik wil niets van me afweten, maar deze onderhandelingen waren afgerond voor ik op dit departement kwam. Dit werd besproken in zijn totaliteit, met de overheveling van buitenlandse handel. In de teksten is expliciet overeengekomen dat men de NDD en Finexpo federaal zou houden. Ik ben het met u eens dat dit in de toekomst moet worden aangepast. Dat zal ook blijken uit de activiteitsgraad en het beroep op deze instellingen dat we willen activeren.

De heer Luc Van den Brande, voorzitter : In de resoluties van het Vlaams Parlement wordt trouwens gesproken over een versterkte aanwezigheid van de gewesten, en een proportionaliteit in die aanwezigheid wat de NDD betreft. Ik denk dat dit de toetssteen moet zijn, ook voor de Vlaamse regering. Dit doel wordt hier niet bereikt.

Met redenen omklede motie

De voorzitter : Door de heer Van Nieuwenhuysen werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie aangekondigd. Ze moet zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over het al dan niet betalend maken van de dienstverlening door Export Vlaanderen

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Nieuwenhuysen tot de heer Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over het al dan niet betalend maken van de dienstverlening door Export Vlaanderen.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, sinds u bevoegd bent voor buitenlandse handel, heb ik u al een aantal keren horen verklaren dat u wel iets zag in de mogelijkheid om bedrijven een bijdrage te laten betalen voor de dienstverlening van Export Vlaanderen. Als ik me niet vergis hebt u dat al aangegeven bij de begrotingsbesprekingen. Het is ook ter sprake gekomen bij de bespreking van het rapport van Ernst & Young over de optimalisering van het buitenlands economisch beleid. Mijn fractie heeft steeds gepleit voor het gratis ter beschikking stellen van de dienstverlening van Export Vlaanderen. Het cliënteel van Export Vlaanderen bestaat immers voor het overgrote deel uit kleine en middelgrote bedrijven, waarvan een deel nog nooit aan export heeft gedaan. Van andere, die al wel aan export hebben gedaan, zijn de middelen veeleer beperkt. We vinden dus dat de eerste bekommernis van Export Vlaanderen erin moet bestaan zoveel mogelijk bedrijven tot exporteren aan te zetten of, wanneer dat al het geval is, hen bij te staan bij hun inspanningen op nieuwe markten. Daarover zijn we het wel eens, denk ik. We zijn steeds van oordeel geweest dat de drempel zo laag mogelijk moet worden gehouden. Hoogstens zouden er bijdragen kunnen worden gevraagd voor zeer specifieke opdrachten die een doorgedreven inspanning vergen van ofwel Export Vlaanderen ofwel de Vlaamse economische vertegenwoordigers. We zouden daar hoogstens mee kunnen instemmen, maar we dringen daar echt niet op aan.

We waren dan ook blij verrast toen we een tijdje geleden uit de pers konden vernemen dat u tijdens de handelsmissie van Export Vlaanderen naar Kroatië en Slovenië te verstaan had gegeven dat de dienstverlening van de instelling gratis zou moeten zijn. U was natuurlijk goed omringd door mensen uit het bedrijfsleven. Misschien was u wat enthousiast gemaakt door hun aanwezigheid. Maar goed, we kunnen dit alleen maar toejuichen. Alleen is het

Van Nieuwenhuysen

me niet duidelijk of het nu ging over een mogelijkheid of over een beslissing. Daarbij rijst dan de vraag wat u van mening heeft doen veranderen, gezien uw vroegere uitspraken daarover. Ik zou dus graag wat duidelijkheid krijgen over dit bericht.

De voorzitter : De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux : Mijnheer de voorzitter, export behoort tot de activiteiten van een onderneming. Het is heel goed dat de overheid probeert onze bedrijven te steunen in hun exportmogelijkheden en -activiteiten door expertise aan te bieden en via andere ondersteuningsactiviteiten. Ik weet echter niet of het zo normaal is dat deze dienstverlening automatisch gratis is. Het lijkt me nuttig dat er op zijn minst een soort "remgeld" komt. We hoeven daarom nog niet de totale kosten in rekening te brengen.

Enkele dagen geleden sprak ik met de man van Export Vlaanderen in Barcelona. Hij zei me dat de administratie in Brussel wordt beoordeeld op het aantal dossiers dat ze indient. Een bedrijf vraagt bij hen bijvoorbeeld informatie om zicht te krijgen op de exportmogelijkheden van zijn product in Noord-Frankrijk. De administratie heeft dan de neiging om te suggereren ook eens de mogelijkheden te laten onderzoeken in Zuid-Frankrijk en misschien zelfs Noord-Italië. Dat terwijl dat bedrijf daar op zich van tevoren niet echt interesse voor had. Het bedrijf krijgt dan diverse dossiers binnen, waarna het enkel het gevraagde dossier gebruikt en de rest in de papiermand verdwijnt. Dit zou kunnen worden voorkomen door een soort remgeld te vragen, los van de discussie of het aanbieden van dit soort diensten überhaupt gratis moet zijn.

De voorzitter : De heer Laverge heeft het woord.

De heer Jacques Laverge : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, ik kan me aansluiten bij de vragen, maar ik heb bedenkingen bij het betoog van de heer Glorieux. We hebben er alle belang bij om de export te steunen, om te stimuleren dat bedrijven contact opnemen met de exportadviseurs om te exporteren. We zeggen dagelijks dat onze welvaart en ons welzijn grotendeels afhankelijk zijn van die export. Nu zouden we echter beperkingen opleggen. Het is al zo moeilijk om kleine en middelgrote ondernemingen te doen exporteren. Die drempelvrees is er al zo groot. Als we dan nog een financiële drempel scheppen, dan gaat dat een remmend effect geven, geen stimulerend

effect. Er wordt gepleit voor een remgeld, of het inbouwen van de kostenfactor. Als men dat doortrekt in onze maatschappij, dan zou men ook in de welzijnssector remfactoren moeten inbouwen, bij zaken die niet productief zijn voor de gemeenschap. Als er een herverdeling komt, dan moet men dat eerst verdienen. Zoals minister Eyskens zei : 'Men kan geen taart maken zonder eieren te breken.' We moeten zeer voorzichtig zijn met plots te zeggen dat ervoor betaald moet worden. Export Vlaanderen en de economische vertegenwoordigers zijn niet alleen mensen die reageren op dossiers. Ze moeten ook prospecteren en zoeken naar kansen, en dat doorgeven aan bedrijven en federaties. Dan rijst er nog de vraag hoe men een en ander precies gaat bepalen. Dit zal uiteindelijk niet veel opleveren : na verloop van tijd zullen weinigen nog een beroep doen op deze instanties, temeer daar veel andere organisaties dat gratis doen. Zo hebben veel federaties netwerken die dat gratis doen, net als de Kamers van Koophandel. De overheid moet ter zake een dominante rol blijven spelen.

De voorzitter : Minister Gabriëls heeft het woord.

Minister Jaak Gabriëls : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, ik wil me niet mengen in het alles-is-gratis-debat. Anderen hebben daar meer ervaring mee.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft enige verwarring geconstateerd. Die is er nochtans niet geweest. Ik zal proberen nu duidelijkheid te scheppen ter zake. Wat Export Vlaanderen nu doet, is een vast pakket aan diensten gratis ter beschikking stellen van de Vlaamse ondernemers. Ook in de toekomst, met de nieuwe organisatie, willen we dat dit zo blijft, zelfs als soortgelijke organisaties waarmee we elders in contact komen, ons tijdens die handelsmissies bevestigen dat voor hen iedereen moet betalen. De heer Laverge heeft gelijk : een aantal elementen kunnen ondersteunend werken bij het bevorderen van de export. Daar gaat het uiteindelijk om. Zoals u weet, is 80 percent van onze productie in Vlaanderen exportgericht. Daar kan geen twijfel over bestaan.

Nochtans wordt er voor bepaalde wel omschreven specifieke prestaties nu reeds een bijdrage gevraagd. Dat is wellicht de bron van de verwarring. Ik geef een voorbeeld : als een bedrijf ons vraagt een marktonderzoek te doen in Slovenië of Kroatië, dan kost dat meer geld. Dat moet dus worden betaald. Dus als men zelf bestellingen doet à la carte, dan moet dat bijkomend worden betaald. Dat lijkt me logisch. We gaan daar het geheel niet

Gabriels

voor laten opdraaien. Meestal is een dergelijk marktonderzoek immers op maat gesneden van het betrokken bedrijf. Andere deelnemers hebben daar niet zo veel aan. Maar het basispakket bevat diensten die men gratis geeft en zal blijven geven. Dan heb ik het over de voorbereiding van een missie, de begeleiding ervan, het aantrekken van mensen ter plaatse en het zoeken naar partners.

Zodra de algemene directie van Export Vlaanderen of de nieuwe instelling is samengesteld zal hen worden gevraagd om duidelijk op te sommen welke specifieke prestaties eventueel aanleiding zullen geven tot extra betaling. Dat schept dan nog meer duidelijkheid. Ik meen dat dit moet worden opgesomd. Iedereen moet weten dat voor bepaalde zaken een bijdrage wordt verwacht.

Ik wil er nogmaals op wijzen dat voor de algemene dienstverlening geen bijdrage wordt gevraagd. Dit zal in de toekomst niet veranderen. Het is niet mijn intentie om hiervoor ooit een bijdrage te vragen.

Het vragen van een bijdrage voor een punctuele prestatie kan trouwens enkel indien we hier iets tegenover kunnen stellen. We moeten de kwaliteit van de dienstverlening garanderen. Indien we een slecht product zouden afleveren zouden we noch onszelf, noch het betrokken bedrijf een dienst bewijzen. Meer dan ooit zal de kwaliteit van de dienstverlening in de toekomst de hoofdbekommernis blijven.

De Vlaamse regering heeft het licht op groen gezet voor de samenstelling van het managementcomité. Ik moet voor een betere structuur zorgen. In de toekomst moet de synergie tussen export en investeringen vaste vorm krijgen. Het nieuwe managementcomité zal de opdracht krijgen om de reikwijdte van Export Vlaanderen te verbreden.

Er is daarnet terecht verwezen naar de aanwezigheid van KMO's tijdens de Vlaamse handelsmissies. Van de 19 bedrijven die aan de handelsmissie naar Slovenië hebben deelgenomen, zijn er 17 KMO's. Hetzelfde geldt voor de handelsmissie naar Mexico. Aangezien ze de dynamiek van de Vlaamse KMO's aantoon, verheugt de grote aanwezigheid van KMO's tijdens handelsmissies me. De Vlaamse KMO's beschouwen exportactiviteiten als een deel van hun core business.

De vertaling van deze boodschap via onze "Exportbrief" moet nog worden verruimd. De oplage is momenteel te klein om meer bedrijven te berei-

ken. Op een jaar tijd wil ik dit minstens vertienvoudigen. Er zijn meer dan 300.000 bedrijven in Vlaanderen. Wekelijks brengen we 2.500 nieuwsbrieven aan de man. Dit is veel te weinig. We moeten ongeveer 10 percent van de bedrijfsleiders en van de ondernemingen met onze activiteiten confronteren.

De kans op wisselwerkingen is zeer groot. In de toekomst zullen we nog meer streven naar synergieën en naar het inschakelen van buitenlandse bedrijven in ons netwerk. Het is dan ook van het allergrootste belang dat dit netwerk de communicatiekanalen kent. Indien dit niet lukt, zullen uitwisselingen haast onmogelijk blijken. In feite is dit ook een kwestie van kwaliteit en van een verbreding van de dienstverlening.

Het basispakket zal gratis blijven. De Vlaamse regering wil dit ondersteunend element in de toekomst handhaven.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de minister, ik hoop dat u de oorzaak van mijn verwarring begrijpt. Eerder deze maand hebt u in De Gazet van Antwerpen het volgende verklaard : 'Bovendien vind ik het ook belangrijk dat de dienstverlening van Export Vlaanderen gratis is.' Ik heb mijn vraag om uitleg op deze uitspraak gebaseerd. Ondertussen hebt u bevestigd dat de huidige toestand gehandhaafd blijft. Ik hoop dat het vast pakket dat in de toekomst gratis zal worden aangeboden zeer ruim zal worden opgevat. Het moet een proactieve werking van Export Vlaanderen en van de economische vertegenwoordigers toelaten.

Ik denk trouwens dat de heer Glorieux daarnet een verkeerd voorbeeld heeft aangehaald. Zowel de diensten in Brussel als de economische vertegenwoordigers moeten de kans krijgen om bedrijven ongevraagd op de mogelijkheden op bepaalde markten te wijzen. Het zou absurd zijn om de bedrijven hiervoor te laten betalen. Aangezien ik de indruk heb gekregen dat dit geenszins de bedoeling is, ben ik op dit vlak gerustgesteld.

Mijnheer de minister, u hebt daarnet verklaard dat tegenover de betaalde diensten een resultaat zal moeten staan. Het is natuurlijk zeer moeilijk om na te gaan of een bepaald resultaat aan de vraag of aan de verwachtingen voldoet. Het ijken van deze resultaten is een zeer moeilijke aangelegenheid.

Gabriels

Minister Jaak Gabriels : Ik zou hier nog even willen verwijzen naar de ervaringen die ik in Kroatië heb opgedaan. De Belgische ambassadeur in Kroatië is een zeer dynamisch iemand. Tijdens de eerste briefing, bij het begin van de zakenreis, heeft hij alle deelnemers een ruw maar eerlijk beeld van de plaatselijke situatie geschetst.

Het verstrekken van objectieve, eerlijke, duidelijke en punctuele informatie is in mijn ogen een voorbeeld van kwalitatieve dienstverlening. Het opleggen van een resultaatsverbintenis zou te ver gaan. We moeten kwaliteit leveren. We moeten de mensen de nodige informatie verstrekken.

Deze handelsmissie heeft concrete resultaten opgeleverd. Zo zullen alle aanbestedingen voor openbare werken in Kroatië in de toekomst in het blad van Export Vlaanderen verschijnen. De Vlaamse bedrijven krijgen de kans om hierop in te spelen. Op die manier kunnen we een aantal synergieën tot stand brengen.

Om dergelijke praktische zaken te realiseren, moet het draagvlak worden verbreed. Dit betekent dat de wekelijkse oplage een groter bereik moet krijgen. Kwaliteit kan echter niet aan een resultaatsverbintenis worden verbonden. We kunnen enkel eerlijke en relevante informatie verstrekken.

Kroatië bevindt zich momenteel in het post-Tudj-mantijdperk. Gedurende 10 jaar is de EU de zondebok geweest en is onbetrouwbaarheid de regel geworden. Door dit bij het begin van de reis te zeggen, heeft de ambassadeur de deelnemers tegen

bepaalde zaken gewapend. Hij heeft hen duidelijk gemaakt dat ze misschien met dergelijke factoren zullen worden geconfronteerd.

Tijdens de handelsmissie naar Polen heb ik hetzelfde meegemaakt. De ambassade heeft toen een vrij ruw beeld van de plaatselijke gebruiken geschetst. Mijns inziens is dit eerlijke en kwaliteitsvolle informatie.

Ik wil er trouwens op wijzen dat we 4 bedrijven, die ginds niet voldoende betrouwbare partners hadden gevonden, op voorhand hebben afgeraden om deel te nemen aan de handelsmissie naar Kroatië. Het heeft immers niet altijd zin om aan deze missies deel te nemen.

De heer Jacques Laverge : Mijnheer de minister, het betreft hier toch geen betaalde prestatie ?

Minister Jaak Gabriels : Neen, de bedrijven moesten hiervoor niet betalen.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Ik zou nog even willen preciseren wat ik met een resultaatsverbintenis bedoel. Het ontraden van zotte kosten is in mijn ogen ook een resultaat.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 11.10 uur.*
